

Goniec codzienny

WILNA
WTOREK
1 grudnia 1942
Nr. 424
Cena w Wilnie 5 ten.

135 czołgów zniszczono

Miedzy Wołgą i Donem ponownie odparto gwałtowne ataki nieprzyjacielskich czołgów i piechoty. — Pomyślne własne przeciwataki w wielkim łuku Donu. — Wszystkie nieprzyjacielskie ataki na środkowym froncie wschodnim speliły na niczym. — Sukcesy przeciwko amerykańsko-brytyjskiej flocie inwazyjnej poważnie się zwiększyły

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 29 listopada. Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje: Na odcinku rzeki Terek załamały się kilkakrotne ataki nieprzyjaciela. Niemieckie i rumuńskie wojska również wczoraj odparły krwawo wszystkie ataki liczebnie przeważających nieprzyjacielskich sił między Wołgą i Donem. Zniszczono 35 czołgów. W wielkim łuku Donu własnym kontratakami odzyskano bolszewików z powrotem przez rzekę na pewnym jej odcinku. Silne oddziały lotnicze, w tym samoloty rumuńskie, wspierały z dobrym wynikiem wojska armii lądowej. Wielka liczba pojazdów została zniszczona. Podczas nocy skutecznie bombardowano tory kolejowe w dolnym biegu Wołgi. Szybkie włoskie samoloty bojowe atakowały nad środkowym Donem zmotoryzowane kolumny nieprzyjacielskie i pomieszczenia wojsk. Na środkowym odcinku frontu wschodniego stracił nieprzyjaciół podczas nieustannych ciężkich walk ponownie 57 wozów pancernych. Podczas ponawianych wciąż bezskutecznych ataków na południowy wschód od jeziora Ilmeń nieprzyjaciół poniosł

wysokie straty w ludziach i materiale wojennym. Niemieckie i rumuńskie myśliwce i artyleria przeciwlotnicza zestrzeliły wczoraj jedynie na południu frontu wschodniego 39 samolotów. Na tym samym odcinku stracono 6 własnych samolotów. W Cyrenaice działalność oddziałów wywiadowczych. W Tunisie niemieckie i włoskie wojska zdobyły zacięcie brzośce stanowisko wyżynne. Powietrzne siły zbrojne atakowały nieprzyjacielskie kolumny, ruch dostaw i bazy lotnicze. Zapalono pociskami liczne pojazdy ciężarowe. W walkach powietrznych niemieckie myśliwce zestrzeliły 16 nieprzyjacielskich samolotów, w tym czteromotorowe bombowce. Cztery własne samoloty zaginęły. U francuskiego północno-afrykańskiego wybrzeża samoloty bojowe uszkodziły ciężko dwa wielkie transportowce. Podczas nalotów słabych sił brytyjskich na zajęty obszar zachodni oraz podczas nocnych przelotów nad Francją stracił nieprzyjaciół 5 samolotów. Samoloty myśliwskie zwalczają w południowej Anglii koleje i inne ważne wojskowe obiekty.

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 30 listopada. Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje: Na wschodnim Kaukazie kilkakrotne ataki bolszewickie załamały się z ciężkimi stratami dla wroga. Od 27 listopada podczas tych walk odparających zniszczono 60 nieprzyjacielskich czołgów. Myśliwce zestrzeliły 15 nieprzyjacielskich samolotów. W stepie kałmuckim zmotoryzowane niemieckie siły zaatakowały połączenia Sowietów na zapleczu, niszczyły obozy i składy zaopatrzenia oraz rozbiły rozproszoną grupę bojową. Miedzy Wołgą i Donem wojska armii lądowej w ścisłym współdziałaniu z dużymi powietrznymi siłami zbrojnymi odparły ponownie gwałtowne ataki czołgów i piechoty. W Stalingradzie tylko miejscowa działalność bojowa. Własne przeciwataki w wielkim łuku Donu były pomyślne. Ataki lotnicze przeciwko urządzeniom kolejowym nad środkowym Donem były dalej przeprowadzane, przy czym ciężko uszkodzono kilka pociągów transportowych. Na środkowym froncie wschodnim i w okręgu jeziora Ilmeń załamały się wszystkie nieprzyjacielskie ataki. Rozbito 135 wozów pancernych. W Cyrenaice niemieckie wojska odparły natarcia nieprzyjacielskich czołgów. Ataki lotnicze skierowane były podczas dnia i nocy przeciwko brytyjskim obozom namiotów i zmotoryzowanym siłom. Samoloty bojowe obrzucały bombami kolumny nieprzyjacielskie na obszarze Tunisu i spowodowały poważne straty w ciężkiej broni, środkach komunikacyjnych i czołgach. We wschodniej części Morza Śródziemnego niemiecka myśliwka jódz podwodna pod dowództwem podporucznika marynarki Kleiner'a zatopiła przez zderzenie ognis zdobyta przez Anglików grecką łódź podwodną „Tryton” i wzięła załogę do niewoli.

W zajętych zachodnich okrzegach i nad Kanajem zestrzelono 7 brytyjskich samolotów. Niemieckie myśliwce kontynuowały dzienne ataki na południowe wybrzeże Anglii i ostrzelały z dobrym skutkiem obiekty kolejowe. Od czasu wydania komunikatu nadzwyczajnego z dnia 15 listopada o wielkich sukcesach włoskiego i niemieckiego lotnictwa i włoskiej i niemieckiej marynarki w walce przeciwko amerykańsko-brytyjskiej flocie inwazyjnej koło wybrzeży północnej Afryki, sukcesy te jeszcze się wybitnie zwiększyły. Ogółem w czasie od 7 do 25 listopada w portach i na wodach przybrzeżnych francuskiej Afryki północnej zatopiono 2 statki handlowe i transportowe, o łącznej pojemności 165.000 TRB, 11 statków handlowych i transportowych o łącznej pojemności 100.000 TRB uszkodzono tak silnie, że wszystkie prawdopodobnie zatopię, 65 statków o łącznej pojemności 308.000 TRB uszkodzono, co części tak silnie, że trzeba się liczyć z ich dłuższą bezczynnością. Spośród jednostek marynarki wojennej uszkodzono 2 pancerniki, 3 lotniskowce, z czego 1 bardzo ciężko, zniszczono 5 krążowników, 5 kontrtorpedowców i łodzi konwojowych, oraz uszkodzono 28 krążowników, kontrtorpedowców i innych jednostek konwojowych. P a tym podczas prawie codziennych ataków wywołano 7 urzędzeń portów na północno-afrykańskim wybrzeżu ciężkie zniszczenia i silne pożary, wskutek czego zniszczono wiele dalszych wartościowych dostaw.

BILANS NAFTOWY WOJNY

Wywody fachowego czasopisma angielskiego „Petroleum Times” pozwalają na poznanie luki, powstałej podczas wojny w wojennym zaopatrzeniu Anglii w ropę naftową wskutek utracenia przez nią źródła ropy w Burmie. W początku wojny japońsko-angielskiej dysponowały floty wojenne i broń powietrzna angielsko-amerykańska przeszło 9 milionami ton produkcji ropy naftowej na wielkich wyspach archipelagu Sundajskiego, równo 1 mil. ton ropy z Burmy, następnie 350.000 tonami ropy pochodzenia hinduskiego i wreszcie jeszcze kopalniami jej w Iranie, Iraku i na wyspach Bahreina przy wybrzeżu wschodnim półwyspu Arabskiego. Z tych wszystkich źródeł naftowych Anglosasi zupełnie utracili wyspy Sundajskie i Burmę; najważniejsza kopalnia ropy Indii, dostarczająca około 80 proc. całej wytwórczości hinduskiej, znajduje się w pobliżu strefy walki na północno-wschodzie kraju, a więc nie jest bezpieczna. Produkcja ropy ziemnej Iranu i Iraku obsługuje przede wszystkim zaopatrzenie sił zbrojnych morskich i powietrznych angielskich na Oceanie „Daily Mirror” w pewnym sprawozdaniu wskazuje na wzrost rozwydrzenia wśród dziewcząt angielskich, rzucających się prosto na szyję żołnierzy północno-amerykańskim. Na pewnej konferencji ochrony młodzieży w Bristolu piętnowano jak najostrzej te skandaliczne stosunki. W czasie dyskusji stwierdziła pewna członkini konferencji, że należy ochraniać nie tylko niepełnoletnie dziewczęta, lecz w równie wielkim stopniu należy ochraniać żołnierzy przed tymi dziewczętami. Prezes stowarzyszenia wolnych kościołów Bristolu Thomson, tak osądził: „Opłakane stosunki, dawniej trafiające się sporadycznie — obecnie zatoczyły tak szerokie kręgi, że grozi zupełny rozkład moralny młodzieży angielskiej”.

Indyjskim, a ropa wysp Bahreina, odniedawna włączonych do sfery wpływów północno-amerykańskich — jest zużywana przez silną flotę wojenną i transportową Stanów Zjednoczonych. Dowódca naczelny armii brytyjskiej w Indiach, generał Wavell, bardzo dotkliwie odczuwa lukę, powstałą wskutek utracenia Burmy i objęcia wysp Bahreina przez władzę północno-amerykańską. Ofensywa r Egiptie spowodowała nadzwyczajne zapotrzebowanie materiałów pędnych dla 8 armii generała Montgomery. To wielkie zapotrzebowanie powstałe w ciągu pierwszych tygodni tej ofensywy, zmusza do usilnego sprawozdania ropy z Iranu i Iraku przez Morze Czerwone, Kanał Sueski i Morze Śródziemne na teatr wojny w Egipcie i Libii, a w czasie — ostatnich jeszcze i do dalszego zachód położonego wybrzeża Morza Śródziemnego Francuskiej Afryki Pn. Całe wybrzeże Morza Śródziemnego nie posiada ropy naftowej i musiano je zaopatrywać w czasach normalnych ze Środkowego Wschodu, z krajów, produkujących po tej stronie Atlantyku albo wybrzeży Morza Czarnego (Rumunii i Związku Sowieckiego). Zdaniem różnych organów prasy neutralnej, te trudności w dostawie ropy naftowej, mogą wywrzeć wprost decydujący wpływ na operacje wojenne. Po zajęciu przez Niemcy i Włochy jeszcze dalszych pozycji i pogorszeniu się wskutek tego warunków zaopatrzenia Anglików, problemat dostawy ropy naftowej stwarza Anglo-Amerykanom, walczącym w Afryce Północnej, większe kłopoty, niż ich przeciwnikom. Jak zwykle w wojnie morskiej, ataki łodzi podwodnych i bombowców są skierowane przeważnie na pięć achillesową t. j. statki - cysterny, budowa których jest przewidziana w programie budowy statków w bardzo małym zakresie. Głosy z Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych dają możność poznać, jak wyraźnie tam zdają sobie sprawę, że mocno napięty bilans ropy naftowej może wpłynąć decydująco na zwrot spraw na północno-afrykańskich teatrach wojennych na niekorzyść mocarstw anglo-saskich.

Darlan i Giraud pozbawieni obywatelstwa

VICHY. Na piątkowym posiedzeniu rady ministrów odczytał szef rządu Laval list Wodza Niemiec do marszałka Petain'a oraz list ministra spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentropa, a minister kolonij Brevie złożył radzie ministrów wyjaśnienia w sprawie położenia we Francuskiej Afryce Zachodniej. Stara francuska kolonia przyłączyła się

do zdrady generalów i admirałów w Algierze i Marokku i zlekceważyła rozkazy marszałka Petain'a. Wobec tych wstyd przynoszących wypadków złożył minister sprawiedliwości Barthelemy wniosek, by odebrać zdrajcom, admirałowi Darlanowi i generałowi Giraud obywatelstwo francuskie. Wniosek ten został jednogłośnie przyjęty.

Odprawa Halifaxowi

RZYM. W „Giornale d'Italia” cytując Gayda zdanie lorda Halifaxa, który twierdził, że angielskie bombardowanie północnych Włoch doprowadziło do naprężenia stosunków pomiędzy Włochami a Niemcami i zwiększyło pragnienie Włoch zaprzestania wojny, oraz że Włochy nie są już jakoby krajem wolnym i zaliczają się do rzędu krajów, zajętych przez Niemcy, jak Belgia i Francja. Gayda określa te twierdzenia jako głupie i dziecinne. Co się tyczy sprawy stosun-

ku do sojuszników, to mógłby lord Halifax nareszcie zrozumieć, że skoro Niemcy jako goście są widziani we Włoszech z miłością i upragnieniem, to dzieje się tak dlatego, że Włochy położone są pośrodku Morza Śródziemnego. a następnie jeszcze, że Halifax powinien przyjąć do wiadomości, że brytyjskie ataki lotnicze dokonane jednocześnie z akcją anglo-amerykańską przeciw Francuskiej Afryce Północnej, wytworzyły stan jeszcze ściślejszej współpracy duchowej i militarnej Włoch z Niemcami.

Syn Roosevelta — dowódcą brygady międzynarodowo-żydowskiej w Afryce Północnej

RZYM. Według doniesienia z Tanguer, do Afryki Północnej przybył syn prezydenta Stanów Zjedn., Elliot Roosevelt. Ma on objąć dowództwo korpusu ochotniczego, składającego się z przeważniejszej części z członków brygady międzynarodowej, rozwiązanej przez generała Eisenhowera

ra, komunistów hiszpańskich oraz licznych żydów. Amerykańskie władze wojskowe wypuściły na wolność w Afryce Północnej francuskiej dalszych 1400 członków byłej brygady międzynarodowej, która w swoim czasie walczyła z rządem narodowym w Hiszpanii.

Zwiedzajcie wystawę „Walka na Wschodzie o los Europy”

Ataki lotnictwa niemieckiego w Algierze

BERLIN. Mimo nie sprzyjających warunków atmosferycznych w Algierze i Tunisie, oddziały niemieckich samolotów bojowych dniem i nocą znajdowały się nad terytorium nieprzyjacielskim. W nocny sobotę oddziały niemieckich samolotów bojowych bombardowały gwałtownie położone na południowy zachód od Algieru na skraju płaskowyża znajdującego się lotnisko nieprzyjacielskie. Nie długo po północy zjawyły się pierwsze maszyny He 111 nad zakładami i zrzuciły swe bomby na południowym krańcu lotniska na gotowe do startu samoloty. Jeden hangar zapalił się od bomby.

Równocześnie inne niemieckie samoloty bojowe bombardowały urządzenia portowe w Philippeville i Bone. Bomby kruszące i zapalające trafiły w porcie Philippeville kilka obiektów i znajdującą się na murach przybrzeżnych baterię dział przeciwlotniczych. Przez gęstą pokrywę pary i mgły nad rejonem portu Bone, uderzyło kilka niemieckich samolotów bojowych do ataku na zakotwiczone tam okręty handlowe. Bomby ciężkiego kalibru eksplodowały tuż obok znajdującego się przy mołku statku towarowego o 10.000 TRB. W pobliżu zbiornika w zachodnim basenie uderzyła ciężka bomba w mur przybrzeżny portu, przy czym odłamkami trafiony został wię-

szy przycumowany tam okręt handlowy. Punkt ciężkości sobotnich ataków dziennych spoczywał na szczególnie gwałtownie przeprowadzonej akcji przeciwko wojskom brytyjsko-amerykańskim na terytorium Tunisu, na południe od Bizerty. Samoloty szturmowe bombardowały kilku falami z wielkim skutkiem silne kolumny czołgów i piechoty. W kilku miejscowościach, zajętych przez poszczególne grupy nieprzyjacielskie wywołały zrzucone bomby pożary i wybuchy. Szczególnie skutecznym spustoszeń dokonała pewna eskadra Ju 88, która atakując zespołem całkowicie pokryła bombami miejscowość zajęętą przez wojsko.

Przerwano tutaj następnie kilkakrotnie w skuteczny sposób dowóz posiłków nieprzyjacielskich w Algierze. Na linii kolejowej z Setif do Constantine zerwano bombami w kilku miejscach szyny i mocno uszkodzono rozmaite urządzenia kolejowe. W walce z żegluga nieprzyjacielską u wybrzeży Algieru trafiono skutecznie kilku bombami dwa wielkie załadowane transportowce, które zamierzały zawinąć do portu. Ataki zespołów niemieckich ochraniały silne oddziały niemieckich myśliwców, które zestrzeliły 16 samolotów nieprzyjacielskich przy stracie jednej własnej maszyny.

